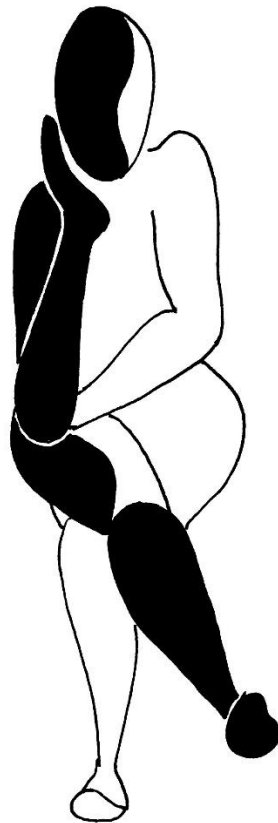

Egypercesek

az irodalom és a társadalomtudomány határán | mi is az az 'antropológiai látásmód' | hogyan figyeljük meg a mindennapi élet legapróbb mozzanatait

Bakó Boglárka

„Migráns” a Fő téren

Napok óta nagy a félelem a faluban. Szülők és gyerekek is jöttek azzal a rossz hírrel, hogy egy „migráns” költözött be a Főtérrre.

– Mindig ott van a padon – mondja A. – Reggel pedig a boltba is bejött vásárolni.

– Alig merem kiengedni a gyerekeket és végig izgulom a napot, amíg hazaérnek a suliból? Mi lesz, ha útközben elrabolja őket? – csatlakozik hozzá K. is.

Értetlenül állunk az információk előtt, nyugtatjuk a szülőket, beszélünk nekik a menekültekről, a háborúról, a valóságról. Nem sok sikerrel, zsigeri a félelem bennük.

Aztán pár nap múlva, amikor a tanodásokat hozzuk el az iskolából, az egyik kislány hirtelen elkapja a kezem: – Ott a migráns! Nézd, ott áll a Főtéren. – Megfordulok, egy szakállas, harmincas férfi áll ott, viseltes ruhában és minket néz. Kezében egy nagy, háromkilós kenyér van. Aztán hirtelen megindul felénk, a gyerekek ijedten szétspriccelnek, ki ide, ki oda bújik el, hárman is kapaszkodnak a kezünkbe. A férfi töretlenül jön felénk, amikor odaér, hirtelen nagy csend támad, minden gyerek rábámul, a bokorba bújtak is kikandikálnak. – Most kaptam a pékségben – mondja a férfi és nyújtja felém a kenyeret – de nekem túl nagy, csak megszáradna, vigyétek el, a gyerekekkel megeszitek délután.

Kezembe nyomja a kenyeret és visszabaktat a Főtérrre. – Köszönjük! – kiáltunk utána, de csak visszaint a kezével, nem válaszol. A gyerekek megszeppenten jönnek be a tanodába, és akkor tudunk már beszélni velük is a menekültekről, a háborúról, a valóságról és arról, hogy vannak olyan emberek, akik az utcán élnek, mert nincs lakásuk.

– De akkor hol alszanak?

– Hát például itt a téren, vagy menedékhelyen vagy utcán.

– És mit esznek?

– Sokan koldulnak, mert nincs munkájuk és nincs pénzük.

– Akkor miért adta nekünk a kenyeret?

– Mert neki túl nagy volt – ismétlem el azt, amit a hajléktalan mondott.

– Nagyon rendes – mondja M. elgondolkodva, aki egy igen szegény családban él.

Bakó Boglárka: „Migráns” a Fő téren

Nagy a feszültség és a félelem a magyar társadalomban, és nehéz a társadalmi toleranciát megteremteni. Az üzenet, ami félelmet ültetett el az emberekben, korosztálytól függetlenül mindenkihez eljutott.

A gyerekeknek először önmagukat kell megérteniük, aztán tudják csak értelmezni a világot, mindehhez mi adunk számukra útmutatót. Ha ez nincs, ha csak a félelem irányít, akkor nem lesznek független, szabad emberek. Lassan vagy épp egyre gyorsabban minden idegenné lesz, és szorongatóvá válik a világ számukra. Ez pedig az embert képtelenné teszi társadalomban élni.

Hány gesztus kell ahhoz, hogy elmúljon a félelem?